

Miercuri, 9 martie 2011

95. opinează că romii ar trebui să facă un efort educațional pentru a învăța să cunoască obiceiurile și cultura comunităților alături de care conviețuiesc, facilitând astfel o mai bună integrare a acestora în locurile în care trăiesc;
96. consideră că promovarea activităților de voluntariat și sportive cu implicarea romilor și a celor de altă etnie este importantă pentru facilitarea unei mai largi integrări sociale;
97. invită Comisia să promoveze cele mai bune practici, precum și modelele și experiențele pozitive legate de programele implementate și de propriile inițiative ale romilor, pentru a îmbunătăți percepția romilor și imaginea acestora în rândul celorlalte comunități, precum și pentru a impulsiona participarea activă și colaborarea creatoare a comunităților rome în cadrul programelor UE, al programelor statelor membre și al celor de la nivel local;
98. solicită îmbunătățirea identificării și a utilizării, la toate nivelurile de guvernare, a fondurilor UE deja existente pentru ocuparea forței de muncă, educație și promovarea culturii populațiilor rome;
99. recomandă ca viitoarele politici ale UE pentru minoritatea romă să fie elaborate pornindu-se de la o abordare diferențiată, în funcție de caracteristicile specifice ale diverselor state membre și de particularitățile comunităților implicate;
100. atrage atenția asupra importanței unei verificări mai riguroase a utilizării fondurilor UE destinate integrării romilor;
101. consideră că ar fi utile schimburile de experiență și bune practici dintre statele care au obținut rezultate bune în procesul de integrare a romilor și statele care încă se confruntă cu această problemă;
102. recunoaște că complexitatea dosarelor poate constitui un obstacol pentru organizatorii proiectelor; subliniază nevoia de a intensifica efortul depus pentru simplificarea procedurilor de subvenționare; subliniază că fondurile europene din domeniu sunt subutilizate;
103. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

O politică industrială pentru era globalizării

P7_TA(2011)0093

Rezoluția Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării (2010/2095(INI))

(2012/C 199 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere titlul XVII articolul 173 (fostul articol 157 din Tratatul de instituire a Comunității Europene) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind politica industrială a Uniunii, care menționează mai ales competitivitatea industriei europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010, intitulată „O politică industrială integrată pentru era globalizării, Atribuirea celui mai important rol competitivității și viabilității” (COM(2010)0614),

Miercuri, 9 martie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010 referitoare la UE 2020 ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2010 referitoare la revizuirea politicii comunitare în materie de inovare într-o lume în schimbare ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 23 septembrie 2009 intitulată „Pregătiri pentru viitorul nostru: dezvoltarea unei strategii comune pentru tehnologiile generice esențiale în UE” (COM(2009)0512),
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la evaluarea intermediară a politicii industriale - o contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Consiliul informal Competitivitate din 14-15 iulie 2010,
- având în vedere concluziile celei de-a 2999-a reuniune a Consiliului Competitivitate din 1-2 martie 2010,
- având în vedere comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008, intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699),
- având în vedere Comunicarea Comisiei Europene din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2010 intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020: O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere documentul Comisiei din 26 aprilie 2010 al DG Întreprinderi și Industrie, intitulat „Industria producătoare din UE: care sunt provocările și șansele în următorii ani?”
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Raport privind punerea în aplicare a inițiativei SBA” (COM(2009)0680),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008, intitulată „Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă” (COM(2008)0397),
- având în vedere raportul intitulat „Promovarea modelelor de afaceri inovatoare cu avantaje pentru mediu” din noiembrie 2008, realizat în numele Comisiei,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 iulie 2007 intitulată „Evaluare intermediară a politicii industriale - O contribuție la strategia UE pentru creștere și locuri de muncă” (COM(2007)0374),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, al Comisiei pentru comerț internațional, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și al Comisiei pentru dezvoltare regională (A7-0022/2011),

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0223.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0209.

⁽³⁾ JO C 279 E, 19.11.2009, p. 65.

Miercuri, 9 martie 2011

- A. întrucât criza economică globală a afectat industria europeană, făcând și mai dificilă adaptarea la provocările pe care le reprezintă globalizarea, schimbările climatice, diminuarea resurselor, schimbările demografice și trecerea la o industrie bazată pe cunoaștere și rentabilitate, care afectează puternic dezvoltarea industrială, piața forței de muncă și perspectivele viitoare;
- B. întrucât, pentru a putea să depășească efectele crizei și să facă față acestor provocări, UE are nevoie de o abordare a politicii industriale care să combine competitivitatea, durabilitatea și munca decentă și care să poată, în același timp, să conducă la stimularea economiei și a ocupării forței de muncă, la reducerea degradării mediului și la îmbunătățirea calității vieții;
- C. întrucât succesul politicii industriale din Europa depinde de ancorarea solidă a acesteia într-o nouă arhitectură a sectorului financiar, care să promoveze investițiile și să împiedice speculația, precum și într-o politică macroeconomică în care politica fiscală, economică și bugetară a UE să fie orientate în direcția creșterii și creării de locuri de muncă durabile;
- D. întrucât anumite industrii europene se află într-o permanentă stare de criză din cauza concurenței neloiale din țările terțe, în special în domeniul relațiilor de muncă, mediului și protecției drepturilor de proprietate intelectuală și industrială;
- E. întrucât industria europeană se confruntă cu o concurență din ce în ce mai mare pe plan mondial din partea unor țări industrializate și emergente precum China, India și Brazilia, în ceea ce privește accesul la resurse, inovația tehnologică, forța de muncă calificată precum și în ceea ce privește politicile lor industriale și de inovare ambițioase și bine focalizate;
- F. întrucât numai o strategie europeană care are ca scop să promoveze:
- resurse umane solide și calificate, cu un potențial ridicat de creativitate și o implicare activă în inovare și dezvoltare,
 - tehnologii/procese/soluții noi și inovatoare, generatoare de valoare adăugată,
 - o activitate de cercetare și dezvoltare care să integreze exigențele unei creșteri durabile,
 - un lanț de aprovizionare controlat pentru producția de bunuri și servicii de calitate,
 - creșterea eficienței organizaționale a sistemului productiv și managerial,
 - o mai mare eficiență energetică la nivel global, care să conducă la reducerea amprentei de carbon,
 - moduri de transport rentabile și durabile,
 - o logistică inteligentă și performantă și o infrastructură de înalt nivel,
 - o piață internă unică consolidată și pe deplin operațională,
 - existența unor condiții egale de concurență în relațiile cu țările terțe,
- poate să sporească durabilitatea și competitivitatea industriei europene, asigurându-i astfel, în continuare, rolul de lider mondial;

Miercuri, 9 martie 2011

- G. având în vedere că poziția de lider a industriei europene este din ce în ce mai amenințată ca urmare a extinderii bazei industriale în țările emergente și datorită faptului că marii concurenți, precum SUA, Japonia și China duc o politică industrială puternică și activă, care se sprijină pe investiții masive în produse și servicii de vârf; din acest motiv, susținerea și extinderea competitivității industriei europene prezintă o importanță primordială pentru menținerea rolului său de motor al creșterii economice și al creării de locuri de muncă în Europa;
- H. întrucât progresul industrial poate fi sprijinit printr-o combinație de condiții-cadru corespunzătoare, o reglementare și stimulare a pieței inteligente și orientată spre viitor, care să fie bazată pe previziuni corecte privind evoluțiile pieței și care să sprijine tendințele globale spre forme ecologice, durabile și inovatoare de producție, distribuție și consum;
- I. întrucât prioritatea macroeconomică a UE ar trebui să fie o politică generală în favoarea investițiilor în industrie și servicii, în special în această perioadă de criză în care investițiile (mai ales cele de capacitate, mai mult decât cele de productivitate) reprezintă cheltuiala cea mai rapid sacrificată; întrucât statele membre, Uniunea și colectivitățile teritoriale ar trebui să își stabilească obiective privind investițiile publice (partea de cheltuieli de investiții din totalul cheltuielilor publice), inclusiv în cadrul planurilor de austeritate;
- J. întrucât orice politică industrială ambițioasă ar trebui să se bazeze pe o piață internă solidă, atât în interiorul frontierelor UE, cât și în exteriorul acestora; întrucât, în acest context, este esențial să se găsească răspunsuri la oportunitățile și provocările globalizării prin combinarea tuturor instrumentelor de politică industrială (ca, de exemplu, politica de cercetare și dezvoltare, politica regională, politica în domeniul concurenței, convergența în reglementare, politica comercială);
- K. întrucât deindustrializarea este o realitate în Europa, care periclitează poziția tehnologică și economică a acesteia, dat fiind procesul tot mai accentuat de globalizare, precum și concurența intensă din partea țărilor care trec printr-un proces rapid de dezvoltare;
- L. întrucât este necesar să se reducă drastic sarcinile administrative ale întreprinderilor și să se asigure simplificarea cadrului legislativ și normativ, cu respectarea principiului „o mai bună legiferare”;
- M. întrucât cererea de materii prime și resurse a crescut constant la nivel mondial, ceea ce a generat motive de îngrijorare cu privire la posibilele întreruperi ale aprovizionării;
- N. întrucât, potrivit Duits Bureau voor Statistiek (Biroul olandez de statistică), 45 % din costul unei unități de producție îl reprezintă costul materialelor și întrucât utilizarea inteligentă a materiilor prime și folosirea eficientă a energiei sunt de o importanță capitală pentru industria europeană;
- O. întrucât, în pofida performanțelor anumitor state membre, UE a pierdut cote de piață; întrucât Europa nu ocupă locul pe care l-ar merita în domeniul tehnologiilor de vârf, mai ales în cazul NTIC (13 % din valoarea adăugată în SUA, 5 % în UE); întrucât în sectorul de prelucrare se constată o reducere a productivității;
- P. întrucât sectorul de prelucrare este principalul vector al câștigurilor de productivitate - în interiorul său și în restul economiei -, inovația industrială constituind unul din principalii fermenți ai creației de noi servicii și, deci, de creștere economică pe termen lung, în special având în vedere perspectivele demografice ale Uniunii;
- Q. întrucât industria este o componentă esențială a economiei europene, deoarece reprezintă 37 % din produsul intern brut european dacă se iau în calcul serviciile asociate, 80 % din cheltuielile de cercetare și dezvoltare și 75 % din exporturile europene;

Miercuri, 9 martie 2011

- R. întrucât trebuie să se țină seama de importanța industriilor tradiționale europene, ale căror cunoștințe și experiență rămân esențiale pentru economie, precum și de necesitatea valorificării acestora;
- S. întrucât trebuie să se țină seama de adoptarea de către concurenții noștri, cum ar fi Statele Unite sau zona asiatică, a unor politici industriale proactive bazate pe investiții masive în activitățile de cercetare și dezvoltare în beneficiul sectoarelor-cheie,

O abordare nouă cu privire la o politică industrială durabilă

1. salută faptul că, prin Strategia UE 2020 și prin comunicarea privind o politică industrială integrată a UE, Comisia recunoaște, în sfârșit, importanța unei baze industriale prospere, în special, de prelucrare, pentru o creștere durabilă și pentru ocuparea forței de muncă în Europa și se angajează în favoarea unei politici industriale integrate, întemeiată pe principiul economiei sociale de piață;
2. ia act de propunerea privind politica industrială integrată prezentată de către Comisie și observă accentul pe care îl pune aceasta asupra restabilirii competitivității industriei UE; subliniază, în această privință, faptul că, în fața provocărilor globale, dacă industria europeană intenționează să-și mențină competitivitatea în viitor, este esențial ca eficiența energetică și eficiența resurselor să stea la baza reînnoirii industriale europene;
3. subliniază faptul că este necesar ca diferitele măsuri propuse de Comisie să rămână accesibile pentru consumatori, mai ales într-un moment în care economia europeană, în special în noile state membre, încă se redresează după cea mai gravă criză din ultimele decenii;
4. subliniază faptul că dezvoltarea durabilă, astfel cum a fost definită la Conferința de la Johannesburg din 2002, trebuie să se întemeieze pe trei piloni: economic, social și de protecție a mediului, și că, pentru a avea cea mai competitivă economie, politica industrială trebuie sprijinită prin găsirea unei combinații echilibrate între acești factori;
5. invită Comisia și statele membre să elaboreze o strategie industrială a UE care să fie ambițioasă, ecoeficientă și ecologică, pentru a restabili capacitatea de prelucrare pe întreg teritoriul UE și pentru a genera locuri de muncă înalt calificate și bine plătite în UE;
6. subliniază necesitatea unei previzibilități și stabilități normative pe termen lung, care îi sunt vitale industriei pentru planificarea investițiilor; invită, prin urmare, Comisia să elaboreze, împreună cu Parlamentul European și cu Consiliul, o viziune globală pentru industria europeană în anul 2020, care să se axeze pe competitivitatea și durabilitatea industriei și care să stabilească linii directe, de exemplu pentru utilizarea eficientă a resurselor și a energiei, în vederea dezvoltării creșterii economice, a forței de muncă și, astfel, a prosperității în Europa; regretă, în această privință, lipsa din comunicarea Comisiei a unor propuneri concrete;
7. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că, în cadrul modificărilor tratatelor europene avute în vedere în prezent, crearea de locuri de muncă are aceeași importanță ca și lupta împotriva inflației la nivelul obiectivelor Băncii Centrale Europene;
8. subliniază faptul că nu poate exista o dezvoltare în absența unei baze industriale solide și puternice; consideră că dezvoltarea poate contribui la stimularea creării de locuri de muncă și la menținerea standardelor de viață ale cetățenilor;
9. invită autoritățile publice să reducă sarcinile administrative, să evite duplicarea formalităților și să mărească transparența cu privire la termenele de desfășurare a procedurilor;
10. subliniază că aceasta se poate realiza doar prin intermediul unei industrii orientate spre cunoaștere, cu o bază industrială solidă;

Miercuri, 9 martie 2011

11. subliniază că succesul unei noi politici industriale durabile poate fi garantat doar prin inițiative integrate și transectoriale practice, bazate pe rațiuni economice obiective, care să vizeze aspecte comune cu implicații importante pentru mai multe sectoare și care să producă rezultate tangibile atât pentru mediul de afaceri, cât și pentru consumatori la nivel european, regional și local;

12. atrage atenția asupra importanței pe care o au anumite sectoare, cum ar fi energia și transporturile, la nivelul structurii costurilor industriei europene; consideră necesară continuarea îmbunătățirii acestor sectoare prin intermediul privatizărilor; are convingerea, în acest sens, că este necesar să se limiteze prezența de capital public în întreprinderile care funcționează în pieți liberalizate și să se introducă măsuri pentru prestarea liberă de servicii în toate modurile de transport;

13. consideră că trebuie instituite condițiile-cadru macroeconomice în care să poată prospera industria europeană, ținându-se seama de realitatea insuficienței și sărăcirii resurselor; în acest context, consideră că Europa trebuie să urmărească nu numai promovarea competitivității în prezent, ci și, mai ales, asigurarea competitivității în viitor;

14. consideră că strategia industrială a UE ar trebui să identifice domeniile strategice în care trebuie să se investească și invită Comisia și statele membre să se asigure că aceste priorități se reflectă în viitoarele perspective financiare, în bugetele anuale și în politicile viitoare ale UE;

15. consideră că este important să se adopte o politică industrială integrată în cadrul căreia inițiativele europene din toate domeniile să fie complementare și să nu contravină obiectivului comun de dezvoltare;

16. invită Comisia să accelereze finalizarea pieței unice a UE, aceasta constituind o condiție preliminară pentru existența unei industrii competitive și inovatoare;

17. subliniază faptul că o concurență loială și existența unor piețe deschise sunt cruciale pentru apariția unor sectoare industriale noi și dinamice;

18. este convins că, nu numai sectorul public, ci și, mai ales, sectorul privat, vor juca un rol important în investițiile în restructurarea și dezvoltarea sectoarelor industriale noi, asigurând atât crearea de locuri de muncă, cât și trecerea la o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și cu emisii scăzute de carbon; consideră, prin urmare, că este esențial să se pună în aplicare un cadru adecvat pentru stimularea acestor investiții;

19. subliniază că noua abordare integrată necesită o cooperare foarte bună în cadrul Comisiei, precum și o coerență între diferitele politici ale Comisiei; în acest scop, invită Comisia să înființeze un grup operativ permanent privind politica industrială, care să fie responsabil de coordonarea și adaptarea orientării și măsurilor din cadrul actualei strategii integrate privind politica industrială europeană, precum și de monitorizarea punerii în aplicare a acestora;

20. invită Comisia să se concentreze mai mult asupra aspectelor legate de competitivitate în cadrul procesului de evaluare a impactului („analiza competitivității”) și al evaluărilor ex-ante/ex-post („bilanțuri de calitate”) și să pună în aplicare această componentă esențială a reglementării inteligente în toate serviciile Comisiei în cel mai scurt timp posibil; subliniază faptul că sustenabilitatea este un factor esențial pentru menținerea competitivității și a unei economii eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor și cu emisii scăzute de carbon;

21. subliniază că Uniunea Europeană ar putea crea cea mai competitivă industrie din lume, printre altele prin:

— noi standarde de calitate și eficacitate;

— reducerea timpului de valorificare pe piață a produselor noi cu ajutorul instrumentelor, metodelor și proceselor informatice avansate de analiză, proiectare, fabricare și întreținere;

Miercuri, 9 martie 2011

- facilitarea dezvoltării IMM-urilor și a sectorului echipamentelor în lanțul de aprovizionare;
 - depunerea unor eforturi mai susținute pentru coordonarea sinergiilor dintre cercetarea civilă și cea militară;
22. sprijină inițiativa Comisiei, menționată la punctul 3 din comunicarea sa, de a analiza temeinic implicațiile legislației viitoare asupra politicii industriale și de a evalua punerea în aplicare a acestei legislații și subliniază că trebuie să se asigure implicarea partenerilor sociali și un grad cât mai înalt de transparență;
23. subliniază că o nouă politică industrială durabilă a UE poate fi eficientă doar dacă este foarte bine armonizată cu politica industrială a statelor membre și invită, prin urmare, Comisia să ia în 2011 inițiativele posibile în temeiul Tratatului de la Lisabona [articolul 173 alineatul (2)], sub formă de linii directoare, indicatori, schimb și diseminare a celor mai bune tehnologii și practici, proceduri de monitorizare și de evaluare;
24. invită Comisia să evalueze, împreună cu Parlamentul European și Consiliul, un nou cadru care să permită și să încurajeze întreprinderile din diferite state membre să colaboreze într-un mod mai eficient pentru stabilirea și îndeplinirea priorităților lor industriale; consideră că acest cadru va spori competitivitatea produselor fabricate în Europa și va îmbunătăți reacția la evoluțiile pieței mondiale;
25. este convins că succesul unei noi politici industriale durabile depinde de implicarea tuturor părților interesate, inclusiv a partenerilor sociali, a reprezentanților IMM-urilor și a societății civile; invită Comisia să includă un principiu de parteneriat clar în toate domeniile și pentru toate măsurile, care să conștientizeze, în parte, în monitorizarea și evaluarea comună a măsurilor preconizate, inclusiv evaluarea strategiilor/măsurilor/programelor;
26. consideră că „politica industrială europeană în epoca globalizării” își poate atinge obiectivele doar dacă are în vedere măsura în care politicile Uniunii sunt adaptate la provocările cu care se confruntă în prezent și cu care se vor confrunta în următorii ani regiunile europene și industriile lor locale, și numai în măsura în care politicile europene respective vor duce la o creștere a eficacității și competitivității IMM-urilor, care sunt actorii principali ai industriei europene; în această privință, subliniază faptul că impactul schimbărilor economice, climatice, demografice și energetice trebuie să fie analizat în continuare în ceea ce privește dimensiunea regională a acestora, luând în considerare disparitățile regionale potențiale pe care le vor genera aceste provocări, afectând astfel creșterea omogenă a industriilor UE; subliniază rolul determinant al regiunilor pentru impulsivitatea procesului de conversie ecologică a industriei și promovarea dezvoltării energiilor regenerabile;
27. constată că politica industrială depinde în mare măsură de protejarea industriei Uniunii împotriva concurenței nelocale din țările terțe;
28. invită Comisia să elaboreze rapid un calendar concret pentru monitorizarea punerii în aplicare a acestei strategii și să prezinte un raport intermediar anual; consideră, de asemenea, că Comisia ar trebui să reevalueze în fiecare an eficacitatea acestor orientări și inițiative pentru a identifica problemele survenite în aplicarea lor, precum și să stabilească obiective suplimentare, care să asigure o politică industrială europeană întotdeauna inovatoare;
29. reamintește că internaționalizarea reprezintă un factor-cheie al competitivității întreprinderilor și solicită, prin urmare, Comisiei să își intensifice eforturile de utilizare cât mai eficientă a cunoștințelor acumulate în ceea ce privește rețelele de sprijin în favoarea întreprinderilor aflate în procesul de internaționalizare;
30. subliniază că structurile și infrastructurile paneuropene care urmăresc reunirea surselor și a resurselor ar putea lansa un model industrial paneuropean, capabil să concureze pe piața mondială;

Miercuri, 9 martie 2011

Finanțare

31. solicită o finanțare ambițioasă a politicii industriale și a infrastructurilor - mai ales a infrastructurilor de cercetare, energetice, de telecomunicații și de transport (RTE) - adică ansamblul „bunurilor publice” care formează mediul antreprenorial; consideră indispensabilă, în acest scop, lansarea de obligațiuni europene - Eurobonds sau Project bonds - pentru a permite Uniunii să finanțeze inovația, infrastructurile și reindustrializarea;

Inovare

32. subliniază că inovațiile reprezintă principala forță motrice a politicii industriale și a creșterii economice și că toate inițiativele care sprijină inovarea:

- ar trebui să se bazeze pe o definiție cuprinzătoare a inovării, care să cuprindă produsele și sistemele de producție, serviciile, formarea, procesele, organizarea, calitatea, gestionarea, diseminarea și protecția;
- ar trebui să țină seama de politicile aplicate în țările terțe și să adapteze anumite politici interne europene, precum cele de încadrare a ajutoarelor de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare;
- trebuie să vizeze, în special, concepția, producerea și compoziția produselor și serviciilor de-a lungul întregului lanț de procese și de valoare adăugată, prin acordarea unui sprijin până în fazele care precedă comercializarea produsului;
- trebuie să fie neutre din punct de vedere tehnologic;
- trebuie să aibă ca obiectiv asigurarea unui mediu favorabil pentru ca întreprinderile să investească în cercetare și dezvoltare prin sisteme de finanțare eficiente și o mai bună cooperare între actori în cadrul diferitelor sectoare industriale, precum și între acestea și cu lanțurile de valoare, institutele de cercetare și universități;
- trebuie să se concentreze asupra rolului pe care îl are producția în faza de inovare; dacă întreaga producție industrială este transferată în alte părți ale lumii, cunoștințele legate de producție nu își vor mai avea baza în Europa și vor fi, de asemenea, transferate, deoarece ideile produse teoretic nu vor putea fi testate imediat în practică;
- trebuie să promoveze creativitatea și inovarea de care pot da dovadă angajații în cadrul organizațiilor publice și private;

33. subliniază necesitatea de a diferenția mai clar cercetarea și inovarea, ca activități care, deși strâns legate, au obiective, mijloace, instrumente de intervenție și metode de lucru diferite: cercetarea, realizată de întreprinderi în interesul propriei lor dezvoltări, ar trebui să creeze noi cunoștințe și ar trebui să fie, prin natura sa, exploratoare, autonomă și riscantă; în schimb, inovarea are ca obiectiv crearea de noi produse, de noi servicii și procese care au un impact direct asupra pieței, societății și a vieții întreprinderilor ca atare;

34. consideră că, în special, stabilirea de etaloane și standarde s-a dovedit a fi o puternică forță motrice pentru promovarea inovării și a competitivității în diferite sectoare industriale; solicită o consolidare a sistemului european de standardizare prin intermediul unor măsuri care promovează simplificarea, transparența, reducerea costurilor și implicarea părților interesate;

35. subliniază necesitatea unei mai bune coordonări între statele membre și a unei mai bune colaborări între întreprinderi, prin intermediul grupurilor de întreprinderi, al rețelelor, al clusterelor și al centrelor de excelență;

36. subliniază faptul că, în UE, competitivitatea depinde într-o mare măsură de capacitatea de inovare, de instalațiile de cercetare și dezvoltare și de legătura dintre inovare și procesul de fabricare;

Miercuri, 9 martie 2011

37. solicită majorarea semnificativă a cheltuielilor în domeniul cercetării pentru următoarea perioadă de finanțare, care va demara în 2013 (PC 8) (obiectivul UE: 3 % din PIB pentru cercetare și dezvoltare, 1 % din PIB pentru finanțare publică), pentru ca industria europeană să rămână lider în domeniul tehnologiilor și competitivă pe plan mondial, investițiile private devenind în acest fel mai utile și eficiente; observă că, în afara promovării cercetării în domeniul proceselor inovatoare, al managementului, al organizării și al implicării angajaților în inovare, este necesară promovarea cercetării în materie de tehnologii generice esențiale; subliniază, în plus, necesitatea simplificării procedurilor atât administrative, cât și privind accesul la finanțare;

38. subliniază că accentuarea disparităților regionale în ceea ce privește potențialul de cercetare și dezvoltare reprezintă o provocare care trebuie abordată nu numai în cadrul politicii de coeziune, ci și prin intermediul politicii de cercetare și inovare; solicită, în această privință, realocarea finanțărilor în cadrul aceluiași programe operaționale pentru a sprijini inovarea și pentru a consolida transformarea rezultatelor cercetării în produse comercializate spre binele societății;

39. constată că o creștere semnificativă a investițiilor în cercetare și dezvoltare, atât private, cât și publice, este esențială pentru ca industria UE să rămână lider tehnologic și să își mențină competitivitatea la nivel mondial în domenii precum energia regenerabilă și eficiența energetică; ia act de faptul că, pentru a sprijini investițiile private în cercetare și dezvoltare sunt necesare piețe funcționale pentru produse inovatoare, precum și un mediu stabil de investiții; consideră că este necesară creșterea finanțării publice a cercetării și dezvoltării pentru a mobiliza investițiile private și a încuraja colaborarea și că simplificarea procedurilor de finanțare publică, mai ales în programele-cadru ale UE, constituie o condiție prealabilă esențială pentru o participare sporită a industriei;

40. recunoaște, cu toate acestea, că pentru ca Europa să atingă nivelurile de investiții necesare pentru ca inovarea să devină forța motrice a creșterii economice, este necesar ca sectorul privat să își sporească finanțarea în domeniul cercetării și dezvoltării; solicită, prin urmare, Comisiei să examineze obstacolele care împiedică întreprinderile europene să investească la niveluri echivalente cu cele ale investițiilor realizate de întreprinderile omoloage internaționale, precum cele din SUA, și să ia măsurile necesare, atât legislative, cât și nelegislative;

41. consideră că inițiativele tehnologice comune (precum CleanSky) sunt instrumente foarte utile de mobilizare de fonduri, atât din partea statelor Uniunii, cât și a sectorului privat, în jurul unor proiecte de inovare cu un puternic efect multiplicator; solicită ca finanțarea proiectelor existente să fie asigurată pentru ca acestea să poată fi duse la bun sfârșit și consideră că este indispensabilă dezvoltarea unor noi proiecte în cadrul unor filiere promițătoare (biotehnologiile, nanotehnologiile, industria spațială, energiile regenerabile, transporturile viitorului, noile materiale etc.);

42. solicită utilizarea și consolidarea consecventă a competențelor științifice și tehnologice existente în statele membre, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;

43. salută instituirea unui grup de experți de nivel înalt în vederea elaborării unei strategii comune pe termen lung și a unui plan de acțiune privind tehnologiile generice esențiale pentru realizarea deplină a potențialului acestora;

44. subliniază că succesul mecanismului de finanțare cu partajarea riscului (MFPR) reprezintă o formă importantă de finanțare a cercetării și dezvoltării și a inovării pentru IMM-uri prin intermediul BEI; încurajează puternic Comisia să pună la dispoziția MFPR mult mai multe fonduri, inclusiv prin intermediul fondurilor de inovare reinnoibile ale FEDER, pentru a promova investițiile private directe și mecanismele de finanțare inovatoare în favoarea proiectelor inovative cu risc înalt și a proiectelor la care participă IMM-uri din domeniul în cauză; subliniază, de asemenea, că este important ca programele de inovare să devină mai accesibile pentru IMM-uri prin reducerea poverii birocratice;

45. este preocupat de faptul că sunt puține cazuri în care întreprinderile utilizează fondurile structurale pentru finanțarea proiectelor inovatoare; consideră că autoritățile administrative ar trebui să se străduiască să informeze mai bine întreprinderile în legătură cu programele lor operaționale și să le acorde tot sprijinul necesar pentru lansarea proiectelor lor;

46. invită Comisia să stabilească un inventar al celor mai bune practici privind mecanismele de finanțare, măsurile fiscale, stimulentele financiare existente și planificate pentru promovarea inovării și solicită actualizarea și revizuirea anuală a eficienței acestor măsuri;

Miercuri, 9 martie 2011

47. solicită examinarea punerii în aplicare a unor noi mecanisme alternative, care să permită compensarea lipsei de finanțare a întreprinderilor europene, în special a IMM-urilor; consideră că aceste mecanisme ar trebui:

- să se bazeze pe o repartizare a riscurilor între investitorii privați și cei publici prin parteneriate de tip public-privat;
- să asigure un nivel de părghie optim al investițiilor publice, care să genereze importante investiții private;
- să țină seama de nevoile specifice ale IMM-urilor inovatoare cărora le lipsesc fondurile proprii și activele care să le permită să se finanțeze prin contractarea unei datorii;
- să favorizeze comercializarea rezultatelor cercetării europene privind piața și să încurajeze transferurile de tehnologie spre IMM-uri și
- să sprijine acțiunea Băncii Europene de Investiții;

adaugă că aceste mecanisme ar trebui să cuprindă următoarele instrumente:

- un Fond european pentru finanțarea inovării (FEFI) al cărui rol ar fi realizarea de investiții în fazele de înființare și dezvoltare, prin intermediul capitalului de risc;
- un Fond european pentru brevete, care să faciliteze transferurile de tehnologie între centrele de cercetare și întreprinderi, în special IMM-urile inovatoare;
- împrumuturi în condiții mai favorabile decât cele existente pe piață;

48. recunoaște problema tot mai acută a UE în ceea ce privește insuficiența liderilor inovatori tineri în sectoarele de cercetare și dezvoltare de înaltă intensitate, mai ales în domeniul biotehnologiei și al internetului; subliniază, prin urmare, necesitatea promovării acestora prin abordarea obstacolelor specifice cu care aceștia se confruntă în noile sectoare și prin monitorizarea îndeaproape a piețelor inovatoare emergente, adaptând ansamblul instrumentelor de politică la nevoile lor specifice;

49. invită Comisia să creeze un mediu favorabil întreprinderilor în fazele de început (start-up) și de sciziune (spin-off), prin intermediul unor servicii specifice care să permită tinerilor antreprenori să depășească barierele tradiționale din calea lansării de noi activități productive (bariere legate de infrastructură, accesul la informații, costul serviciilor, gestionarea drepturilor de proprietate intelectuală);

50. solicită, în sfârșit, ca Uniunea Europeană să aducă soluții la fragmentarea pieței europene a capitalului de risc propunând un regim comunitar care să garanteze constituirea de fonduri paneuropene;

51. subliniază faptul că s-ar putea realiza investiții în cercetare și dezvoltare și în inovare prin stimulente fiscale naționale și acces la finanțări specializate, cum ar fi capitalul de risc;

52. solicită intensificarea sprijinului în favoarea tehnologiilor pentru o dezvoltare durabilă, inițiat în cadrul planului de acțiune în favoarea ecotehnologiilor (ETAP), prin conectarea strategiilor în materie de cercetare, mediu și politică economică, și solicită crearea unui plan ambițios de monitorizare a ETAP, în cadrul căruia cercetarea, educația, formarea și industria să își unească eforturile, precum și alocarea resurselor financiare adecvate pentru punerea în aplicare a acestuia; subliniază necesitatea creșterii fondurilor pentru planul strategic european pentru tehnologii energetice (planul SET);

Miercuri, 9 martie 2011

53. solicită implicarea industriei în inovarea ecologică pentru a stimula potențialul acesteia de creare de locuri de muncă; observă, în acest sens, că informarea antreprenorilor, prin prezentarea noilor oportunități de afaceri, va fi crucială pentru succesul unei strategii menite să dezvolte industrii durabile și economii bazate pe utilizarea eficientă a resurselor;

54. sugerează să se ia în considerare, de asemenea, alte forme de finanțare care să susțină dezvoltarea tehnologiilor inovatoare, prin asocierea diferiților actori, la mai multe niveluri - european, național, local - având în vedere, în același timp, utilizarea unei serii de instrumente, printre care parteneriatele de tip public-privat, capitalul de risc;

55. insistă să se acorde atenție deosebită sprijinului acordat inovării în materie de utilizare eficientă și durabilă a materiilor prime;

56. amintește că, deși reprezintă un procent anual de 17 % din PIB-ul UE, achizițiile publice joacă un rol important pentru piața unică europeană și pentru stimularea inovării; subliniază că unui concurenți, precum China și SUA, și-au stabilit obiective ambițioase privind achiziționarea unor produse inovatoare și ecologice; solicită Comisiei și statelor membre să simplifice și să îmbunătățească, atunci când este cazul, normele naționale și ale UE în materie de achiziții publice pentru a asigura transparența, echitatea și nediscriminarea; solicită Comisiei să furnizeze informații cu privire la posibilitățile existente în cadrul normelor existente ale UE în materie de achiziții publice pentru includerea în licitații a criteriilor privind durabilitatea și inovarea, în conformitate cu Strategia Europa 2020, precum și să promoveze utilizarea acestor posibilități; subliniază că este esențial să se asigure reciprocitatea în ceea ce privește accesul la piețele de achiziții publice externe pentru ca întreprinderile europene să beneficieze de condiții echitabile în contextul concurenței internaționale;

57. constată că achizițiile publice înainte de comercializare pot oferi un impuls inițial decisiv noilor piețe de tehnologii inovatoare și ecologice, îmbunătățind în același timp calitatea și eficacitatea serviciilor publice; invită Comisia și statele membre să îmbunătățească comunicarea cu autoritățile publice cu privire la posibilitățile existente în domeniul achizițiilor publice înainte de comercializare;

58. consideră că nu ar trebui subestimată importanța achizițiilor publice pentru stimularea unei baze industriale inovatoare; invită, în acest sens, statele membre ale UE să exploateze întregul potențial al achizițiilor publice înainte de comercializare ca mijloc de promovare a inovării și ca instrument de îmbunătățire a participării IMM-urilor la procedurile de achiziții publice cu scopul de a identifica și de a stimula în mod eficace piețele cele mai promițătoare pentru mediul european de afaceri;

59. invită Comisia să ia măsuri mai stricte împotriva transferului de cunoștințe din UE spre restul lumii, mai ales spre China, deoarece, adesea, acesta nu este reciproc;

Resurse

60. consideră că creșterea economică ar putea și ar trebui să fie decuplată de creșterea utilizării resurselor;

61. are convingerea că creșterea semnificativă a eficienței utilizării resurselor în ceea ce privește materiile prime și auxiliare și materialele consolidează poziția competitivă a industriei europene pe scena mondială și invită, prin urmare, Comisia să propună, pe baza Comunicării sale privind o strategie referitoare la resurse (COM(2005)0670) și cu titlu de prioritate, o politică ambițioasă a UE privind eficiența utilizării resurselor, prin intermediul unui plan de acțiune sau, dacă este necesar, în cadrul unei directive privind eficiența resurselor; consideră că aceasta presupune:

— elaborarea unei definiții clare a resurselor sub toate aspectele acestora;

— dezvoltarea unor indicatori de tip „cradle-to-cradle” clari pentru monitorizarea creșterii productivității resurselor și, dacă este cazul, continuarea dezvoltării unor standarde și orientări corespunzătoare, precum și dezvoltarea unor noi modele de abordări,

Miercuri, 9 martie 2011

- identificarea unor obiective și instrumente care ar crește productivitatea, durabilitatea și gradul de reutilizare a resurselor, precum și reciclarea și refabricarea, ca și dezvoltarea unor sisteme de producție industrială în circuit închis;
- sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc îmbunătățirea gradului de reciclabilitate a produselor și a materialelor pe care le conțin și sprijinirea activităților de cercetare și dezvoltare care urmăresc dezvoltarea unor procese industriale închise, care să genereze niveluri minime de deșeuri și de fluxuri de energie;
- elaborarea de modele de noi abordări, precum o contractare de resurse;
- difuzarea soluțiilor celor mai bune practici și sprijinirea rețelelor de eficiență a resurselor, vizând în special lanțurile de distribuție și IMM-urile, precum și sprijinirea agențiilor de eficiență a materialelor;
- dezvoltarea unui standard, ușor de utilizat de către IMM-uri, pentru rapoartele privind sustenabilitatea întreprinderilor, prin care să se analizeze „randamentul ecologic” și care să ducă, astfel, la reduceri de costuri și să crească competitivitatea întreprinderilor, să grupeze, să standardizeze și să promoveze utilizarea sistemelor voluntare de gestionare a mediului, precum ISO 14001 sau EMAS;
- incorporarea și respectarea unor inițiative naționale privind materiile prime;

62. subliniază că disponibilitatea materiilor prime, în special a resurselor strategice și a pământurilor rare, este de o importanță capitală pentru posibilitățile de dezvoltare a industriei europene; invită, prin urmare, Comisia să prezinte, în prima jumătate a anului 2011, o strategie cuprinzătoare și ambițioasă privind materiile prime, care nu ar trebui să se limiteze la „materiile prime esențiale”, astfel cum acestea au fost definite de către Comisia Europeană, și care să cuprindă următoarele:

- evaluări de impact periodice a cererii preconizate, precum și a riscurilor privind furnizarea de materii prime și de pământuri rare (inclusiv potențialele penurii, creșteri de prețuri etc.) și a rarității acestora, și a consecințelor pentru economia UE în general și pentru întreprinderi în special, precum și actualizări periodice ale listei de materii prime și de pământuri rare;
- monitorizarea prognozelor de producție din țările terțe și a condițiilor de operare a piețelor mondiale ale materiilor prime;
- o intensificare a recuperării și a reutilizării materiilor prime prin: stabilirea și punerea în aplicare a unor reguli, planuri, standarde și stimulente de reciclare ambițioase și realiste, punerea în aplicare riguroasă a directivei-cadru privind deșeurile și a normelor referitoare la recuperarea și exportul deșeurilor care pot fi o sursă de materii prime, precum și sprijinirea adecvată a cercetării, Comisia fiind invitată să analizeze posibilitatea de a folosi mai bine conceptul de responsabilitate a producătorului în sprijinul acestui obiectiv;
- intensificarea cercetării privind substituirea materiilor prime rare, luarea în considerare a resurselor definite ca „materii prime rare” și punerea în practică a unei strategii de aprovizionare pentru acestea;
- o utilizare optimă a materiilor prime existente în UE, precum și un acces mai bun la acestea, pentru aceasta fiind nevoie, printre altele, de introducerea rapidă a unui sistem european de geo-informare și a unei baze de date comune, care să ofere o imagine de ansamblu privind materiile prime, mineralele și resursele naturale reciclabile disponibile în UE;
- asigurarea unui acces echitabil la materiile prime și la pământurile rare prin acorduri comerciale echitabile și parteneriate strategice și prin încheierea de acorduri de parteneriat economic cu țări terțe în vederea obținerii unei aprovizionări adecvate, însă doar în cazurile în care acest lucru este perfect compatibil cu obiectivele de dezvoltare ale APE;

Miercuri, 9 martie 2011

- intensificarea, prin dialoguri bilaterale, a schimburilor cu parteneri precum Japonia și SUA privind accesul la materii prime, dar și a schimburilor cu țări producătoare de materii prime-cheie, cum ar fi China și Rusia;
- depunerea de eforturi, dacă este cazul, pentru soluționarea la nivelul OMC a disputelor privind materiile prime strategice pentru industria europeană;
- un dialog mai regulat și mai proactiv cu țările africane privind materiile prime și pământurile rare;
- inițierea de consultări cu țările terțe ale căror politici provoacă distorsiuni ale piețelor internaționale de materii prime, în vederea descurajării măsurilor politice discriminatorii care afectează economia de piață;
- ameliorarea accesului la materiile prime regenerabile care reprezintă materiale de bază în industrie și eliminarea discriminărilor din legislația europeană care împiedică o utilizare mai largă a acestor materii prime;
- adoptarea de măsuri pentru limitarea dominării pieței de către oligopoluri și monopoluri naționale, precum și de către corporații transnaționale din domeniul extragerii de materii prime minerale și energetice, al fabricării de bunuri semifabricate și al comercializării acestora;
- o atenție crescută față de folosirea biomasei nu doar ca o sursă regenerabilă de energie, ci și ca materie primă pentru industrie, promovând criteriile de durabilitate și evitând măsurile care denaturează piața;
- un plan de urgență în cazul unei întreruperi bruște în furnizarea de materii prime esențiale din diferite motive;
- sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii care utilizează materii prime locale, inclusiv materii prime agricole și forestiere;

63. consideră că o politică industrială trebuie, înainte de toate, să reechilibreze măsurile din domeniul energetic în favoarea unei politici ghidate de cerere, acordând consumatorilor mai multă putere și decuplând creșterea economică de folosirea energiei; consideră, în special, că industria transporturilor și cea a construcțiilor trebuie să urmeze o politică de economisire activă a energiei și să se diversifice înspre surse energetice durabile, nepoluante și sigure, precum și că politica industrială ar trebui să ajute la crearea unor condiții de piață care să stimuleze economiile de energie și investițiile în domeniul eficienței energetice, în vederea exploatării unei game largi de energii regenerabile, precum și a unor tehnologii-cheie pentru mobilitatea opțiunilor de stocare a energiei (în special în domeniul transportului public);

64. este convins că, pentru a garanta securitatea investițiilor, industria are nevoie de o politică energetică pe termen lung ambițioasă, însă realistă, care: să garanteze prețuri competitive la energie și securitatea aprovizionării Uniunii Europene, să reducă dependența de combustibili fosili, să încurajeze eficiența și economiile la nivelul producției și al consumului, să permită o producție cu cât mai puține emisii de gaze dăunătoare și să împiedice sărăcia energetică și emisia de gaze cu efect de seră; subliniază că siguranța juridică, condițiile-cadru stabile, investițiile adecvate și continuarea armonizării pieței interne a energiei sunt fundamentale pentru trecerea la o producție și o aprovizionare cu emisii reduse de dioxid de carbon și pentru reducerea costurilor industriale; subliniază că infrastructura pentru o rețea transeuropeană de energie, care să includă încălzirea și să profite de pe urma infrastructurilor digitale și ale rețelelor de transport, trebuie reînnoită și dezvoltată în timp util și în mod rentabil, și că trebuie promovate rețelele și contoarele inteligente, în special cu sprijinul fondurilor Băncii Europene de Investiții;

65. subliniază că este important ca sectorul european al automobilelor să ia inițiativa de a avansa în dezvoltarea și producția de autoturisme electrice; în acest sens, invită Comisia Europeană să asigure, până la jumătatea anului 2011, cel târziu, condiții-cadru pentru dezvoltarea vehiculelor electrice, în special cu privire la standardizarea infrastructurilor și a tehnologiilor de încărcare care vor garanta interoperabilitatea și siguranța infrastructurilor; în plus, invită Comisia să stabilească cerințe armonizate de aprobare a vehiculelor electrice, luând în considerare îndeosebi sănătatea și siguranța atât a lucrătorilor, cât și a utilizatorilor finali;

Miercuri, 9 martie 2011

66. reamintește imensul potențial de creare de locuri de muncă și de reducere a costurilor legate de îmbunătățirea eficienței energetice; consideră că adoptarea unor măsuri care să includă obiective, standarde și mecanisme de referință care să garanteze îmbunătățirea eficienței energetice trebuie să stea la baza inițiativelor din toate sectoarele;
67. solicită inovații în sectorul social și cel medical, astfel încât industriile să nu se confrunte cu penurie a forței de muncă sau cu costuri ridicate ale forței de muncă în următoarele decenii;
68. atrage atenția asupra potențialului de economie de energie al tehnologiilor „inteligente”;
69. consideră că este nevoie de o politică de îmbunătățire a sustenabilității sistemelor de transport și a infrastructurii prin măsuri cum ar fi tehnologii mai eficiente, interoperabilitate și soluții inovatoare în materie de mobilitate, dar și politici de utilizare a forței de muncă locale, astfel încât să se garanteze că lanțurile de producție pot funcționa cu sisteme logistice mai durabile și cu costuri de operare reduse;
70. consideră că tehnologiile TIC moderne prezintă un mare potențial pentru inovațiile care sprijină durabilitatea și ecoeficiența, de exemplu prin integrarea tehnologiilor prin adăugarea unor niveluri suplimentare de inteligență peste nivelurile fizice pentru a crește eficiența gestionării sistemelor (cum ar fi furnizarea de apă, sistemele de transport); subliniază necesitatea de a dispune de standarde TIC deschise pentru aceste soluții; prin urmare, solicită Comisiei să prevadă astfel de standarde și părților interesate să promoveze dezvoltarea acestora în vederea sprijinirii eficienței resurselor;
71. atrage atenția asupra necesității existenței unui personal tehnic și calificat suficient; prin urmare, consideră că sunt necesare investiții mai mari în domeniul educației și formării; solicită să se depună toate eforturile pentru a se elimina lacunele în materie de competențe la toate nivelurile pentru a promova calificarea forței de muncă și pentru a spori interesul pentru industrie al tinerilor absolvenți, printre altele prin intermediul:
- unui dialog instituționalizat între autoritățile competente, reprezentanții mediului de afaceri și partenerii sociali pentru actualizarea programelor de învățământ în vederea includerii culturii „spiritului antreprenorial” și a sensibilizării față de mediul întreprinderilor și a dezvoltării de metode eficiente de trecere de la educație la profesie, în special prin încurajarea promovării programelor de mobilitate individuală, cum ar fi „Erasmus pentru tinerii antreprenori” și „Erasmus pentru ucenici”;
 - îmbunătățirii învățării prin muncă la nivelul întregii Europe pentru a conecta mai bine sistemele de formare profesională la piața muncii, și al consolidării apelului la formarea profesională în întreaga Europă, cu o capacitate mai mare a învățământului superior de a integra absolvenții de învățământ profesional;
 - garantarea dreptului la învățare continuă pentru toți cetățenii, cărora trebuie să li se ofere șansa de a se recalifica în timpul vieții profesionale, fapt esențial din punct de vedere al egalității și al solidaritate, dar și al competitivității în perioadele de dificultate economică;
 - unei formări inovatoare a tinerilor studenți în calitate de viitori angajați, gata să se confrunte cu evoluțiile tehnologice preconizate, precum și prin intermediul unor relații mai strânse între universități, institute de cercetare și industrie;
 - ameliorarea și extinderea accesului la toate nivelurile de educație și formare, în special pentru disciplinele STEM (știință, tehnologie, inginerie și matematică) prin coordonarea inițiativelor și schimbul de bune practici la nivelul educației, al formării și al măsurilor inovatoare de conciliere a vieții profesionale cu cea de familie și de promovare a justiției de gen și sociale;
 - unor activități coordonate pentru îmbunătățirea predării și pentru o mai bună conștientizare a rolului economic al sectorului industrial european, precum și a necesității transformării sale în cadrul unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficiente din punctul de vedere al resurselor;

Miercuri, 9 martie 2011

- unor calificări superioare complementare, armonizate și specifice, care sunt utile atât pentru angajatori, cât și pentru angajați, utilizându-se în acest scop într-o măsură mai mare Fondul social european,
 - introducerii la nivel european a unui sistem de benchmarking al locurilor de muncă și al expertizelor pentru a reflecta nivelul sectoarelor profesionale, al întreprinderilor și al celor mai dezvoltate regiuni industriale;
 - creării unor observatoare a profesiilor industriale la nivel regional, național și european pentru a identifica viitoarele profesii și cererea în domeniu;
 - deschiderii, modernizării și consolidării financiare a universităților pentru a le permite acestora să ofere calificări profesionale superioare și recalificări pe întreaga durată a vieții (pentru ingineri, informaticieni, tehnicieni etc.) sau prin intermediul unei cooperări sporite între universitățile științifice și universitățile de științe aplicate și instituțiile educative orientate mai degrabă spre formarea profesională;
 - stabilirii, în colaborare cu organismele de formare și partenerii sociali, a unei formări profesionale prin alternanță și a unor programe de recalificare de-a lungul întregii vieți profesionale atât pentru lucrători, cât și pentru angajatori;
 - unei mobilități și flexibilități mai bune în formarea profesională și educațională, ținând seama de cerințele individuale, în special de cele ale IMM-urilor;
 - studierii noilor necesități create în termeni de ocupare a forței de muncă și de calificării prin dezvoltarea profesiilor „economiei ecologice” pentru a răspunde acestor necesități printr-o formare adecvată;
 - încurajarea sinergiilor care promovează universitățile cu o mai bună cultură a afacerilor și întreprinderile orientate mai mult către cunoaștere;
 - măsurilor de încurajare a venirii în UE a inginerilor și cercetătorilor calificați din țări terțe;
 - instituirii unor stimulente pentru ca sistemul universitar să-și ajusteze programa de învățământ în consecință;
72. subliniază necesitatea încurajării accesului tinerilor la piața muncii prin intermediul stagiilor plătite corect și al unor programe de ucenicie de calitate;
73. consideră că, pentru viitorul economic, social și ecologic al Uniunii, este esențial ca tinerii să fie informați cu privire la nivelul ridicat de studii specializate și generale necesar în vederea angajării lor ulterioare în industrie,
74. subliniază faptul că relativa reticență de a întreprinde activități profesionale independente poate fi depășită prin crearea unui mediu mai atractiv pentru cei care încep activități independente, prin sisteme de sprijin mai integrate, cum ar fi ENTRE:DI și programe specifice precum „Erasmus pentru tinerii antreprenori”;
75. salută propunerea Comisiei de a explora noi căi de finanțare a marilor proiecte europene din domeniul infrastructurii și sprijină crearea unui proiect de obligațiuni ale UE, realizat în colaborare cu Banca Europeană de Investiții;

Miercuri, 9 martie 2011

Concurența loială

76. este convins de necesitatea punerii instrumentelor pieței interne în slujba politicii industriale europene pentru a promova apariția unor mari „campioni europeni”, care să reprezinte puncte de referință la nivel mondial în domeniul lor de activitate, precum Galileo sau SESAR; solicită UE să nu impună întreprinderilor sale constrângeri prea asimetrice față de cele impuse în țările terțe;

77. subliniază necesitatea ca UE să garanteze întreprinderilor sale deschiderea reciprocă a achizițiilor publice în cadrul negocierii acordurilor bilaterale și multilaterale cu țările terțe, mărind, în același timp, eficacitatea utilizării de către IMM-uri a instrumentelor de protecție comercială pentru combaterea măsurilor de dumping monetar, social și ecologic, a pirateriei, a contrafacerilor și a copierilor ilegale;

78. solicită ca UE să impună, la fel ca SUA, Canada, China sau Japonia, indicația țării de origine pentru anumite produse importate din țări terțe pentru ca exigențele în materie de trasabilitate să le fie aplicate în același mod ca produselor fabricate în UE;

79. consideră că, pentru a consolida industria europeană și, în special, pentru a crește competitivitatea întreprinderilor în cadrul economiei mondiale, este necesar să se introducă dispoziții europene privind marcarea originii („fabricat în”); consideră că acest lucru ar permite publicului și consumatorilor să ia decizii în cunoștință de cauză și ar încuraja producția din cadrul Uniunii Europene, care, adeseori, este asociată cu o calitate și standarde de producție ridicate;

80. consideră că un acord multilateral privind clima ar fi cel mai bun instrument pentru a reduce efectele negative ale emisiilor de CO₂ asupra mediului, dar că este probabil ca un astfel de acord să nu poată fi încheiat în viitorul apropiat; consideră, prin urmare, că UE ar trebui să analizeze în continuare posibilitatea creării, pentru sectoarele care generează emisii de dioxid de carbon, a unor instrumente ecologice adecvate, în plus față de licitarea cotelor de CO₂ în cadrul sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, în special a unui „mecanism de includere a dioxidului de carbon”, care să îndeplinească normele OMC, un astfel de mecanism contribuind la eliminarea riscului de transfer al emisiilor de CO₂ în țări terțe;

81. insistă ca UE să examineze practicile economice ale țărilor terțe înainte de a-și elabora propriile politici și solicită Comisiei să evalueze, ca criteriu, situația concurențială a întreprinderilor europene pe plan internațional atunci când monitorizează ajutoarele de stat;

O cultură industrială durabilă

82. subliniază importanța creării unui cadru adecvat pentru ca întreprinderile să rămână în Europa și pentru a îmbunătăți competitivitatea Europei în lume; consideră, astfel, că politicile UE ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact aprofundate, care să analizeze sub toate aspectele beneficiile economice, societale și de mediu ale politicilor UE;

83. solicită luarea de către UE a unor inițiative care să identifice factorii care impulsionează creșterea economică, inovația și competitivitatea în diverse sectoare și care să genereze ulterior, în toate sectoarele respective, instrumente și politici ale UE mai puternice, coordonate, neutre din punct de vedere tehnologic și bazate pe piață, care ar trebui utilizate la maxim; consideră, în acest sens, că ar trebui continuată elaborarea, în mod rentabil, de norme specifice produselor, precum Directiva privind proiectarea ecologică, că Directiva privind etichetarea în domeniul eficienței energetice ar trebui pusă pe deplin în aplicare și că ar trebui introduse inițiative de stimulare a industriei, precum „inițiativa privind automobilele ecologice”; în acest context, solicită o campanie pe termen lung privind consumul durabil pentru a sensibiliza și a schimba comportamentul și pentru a sprijini astfel noile produse și modele inovatoare;

84. crede că este necesar să se mențină și să se consolideze poziția Europei pe harta industrială mondială, având în vedere mai ales apariția unor noi perspective favorabile în acest domeniu ca urmare a angajamentelor UE de a investi în sectoare precum combaterea schimbărilor climatice și energia, care vor crea locuri de muncă în domenii de înaltă calificare;

Miercuri, 9 martie 2011

85. solicită Comisiei să integreze în mod clar această politică industrială în Foaia de parcurs pentru o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050, în inițiativele în domeniul industrial din programul SET și în viziunea pentru 2050 din Foaia de parcurs pentru o Europă eficientă în materie de resurse;

86. solicită menținerea și prelungirea fondurilor pentru inovări bazate pe evoluția pieței, precum actualul „Program-cadru pentru competitivitate și inovare – CIP”;

87. subliniază necesitatea de a exista o verificare sistematică a calității fiecărui nou act legislativ, care să utilizeze următoarele criterii:

- avize științifice: calitatea probelor și a interpretării;
- consultări: chestionarea „utilizatorilor” cu privire la experiența lor privind normele în vigoare;
- utilizarea de indicatori comparativi la nivel internațional: comparații cu legislațiile din cele mai importante țări concurente;
- coerența propunerii cu legislația UE conexă;
- nivelul de simplificare realizat (inclusiv alternativele opționale);

88. reamintește că Fondul european de ajustare la globalizare (FEG) a devenit un instrument vital pentru a ajuta comunitățile să transforme industriile necompetitive în industrii durabile; subliniază că FEG ar trebui să continue să funcționeze și ar trebui să fie extins în cazul în care se dovedește necesar;

89. solicită să se depună eforturi mai mari pentru a se depăși dificultățile actuale și pentru a se crea rapid un brevet comunitar unic, care va oferi o protecție juridică reală și de înaltă calitate, la un cost redus, precum și un sistem european armonizat de soluționare a litigiilor în materie de brevete, în vederea îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate intelectuală și industrială, a consolidării certitudinii juridice și a combaterii contrafacerii și a îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru drepturile de proprietate industrială și intelectuală, reducând în același timp cât se poate de mult costurile birocratice, în special pentru IMM-uri; salută sprijinul larg din cadrul Consiliului pentru decizia Comisiei de a demara în 2011 procedura de cooperare consolidată cu privire la un singur brevet în UE; solicită, în plus, o reformă a metodelor de standardizare (în special, în sectorul TIC), care ar trebui să fie deschise, transparente și bazate pe principiul interoperabilității și să asigure competitivitatea industriei europene; consideră că promovarea standardizării internaționale va asigura Europei poziția de lider în domeniul tehnologic;

90. indică faptul că realizarea pieței interne este esențială pentru competitivitatea și creșterea industriei europene; subliniază că industriile europene au nevoie de un cadru adecvat pentru crearea și dezvoltarea de bunuri și servicii la nivel european și salută, în acest context, propunerile incluse în Actul privind piața unică; invită Comisia să identifice posibilitățile de realizare a unei armonizări care să aibă drept scop creșterea eficienței și ameliorarea guvernantei în cadrul Actului privind piața unică, în special în ceea ce privește TVA, drepturile de proprietate individuală și brevetele la nivelul UE, standardizarea globală, etichetarea și standardele sectoriale specifice;

91. încurajează statele membre să își asume un rol mai activ în gestionarea pieței interne, ameliorând cooperarea dintre autoritățile naționale și consolidând transpunerea, aplicarea și asigurarea respectării normelor pieței interne pe teren; solicită statelor membre să reducă costurile tranzacțiilor prin intermediul unor măsuri suplimentare, cum ar fi o guvernare electronică mai eficace;

92. subliniază că este necesar ca autoritățile publice să sprijine dezvoltarea unor tehnologii-cheie și subliniază că elaborarea de standarde trebuie accelerată întrucât are un rol crucial pentru menținerea competitivității industriale a UE și pentru stimularea creșterii economice viitoare, un loc primordial ocupând elaborarea standardelor care stimulează inovarea în perspectiva noilor provocări de natură ecologică și socială;

Miercuri, 9 martie 2011

93. subliniază necesitatea de a se ține seama de particularitățile IMM-urilor și ale întreprinderilor meșteșugărești în cadrul sistemului european de standardizare, în special în ceea ce privește reducerea costului de acces la standarde, difuzarea standardelor (prin publicarea de rezumate) sau sprijinul financiar; insistă asupra rolului-cheie pe care trebuie să îl joace organismele naționale de standardizare în promovarea și stimularea participării IMM-urilor și a întreprinderilor meșteșugărești la procesul de standardizare, cu respectarea principiului „delegării naționale”;

94. subliniază că este important să se țină seama de aspectele care, în prezent, nu fac obiectul legislației europene privind brevetele, cum ar fi „secretul de afaceri”, pentru a permite industriei europene să beneficieze de o protecție reală a drepturilor de proprietate intelectuală referitoare la produse și proceduri, luând ca exemplu SUA și Japonia;

95. reamintește că, pentru a consolida competitivitatea și poziția de lider tehnologic a industriei europene, este oportun:

— să se ia ca bază sistemul european de standardizare (SES), ale cărui avantaje sunt demonstrate, și ca acesta să fie consolidat pentru a răspunde mai bine necesităților întreprinderilor inovatoare, în special ale IMM-urilor;

— să fie îmbunătățită participarea întreprinderilor, în special a IMM-urilor, în cadrul procesului de standardizare și să se asigure un grad ridicat de promovare a standardelor;

96. subliniază că există încă un mare potențial de performanță la nivelul industriei europene care poate fi eliberat prin finalizarea pe deplin a pieței interne și solicită Comisiei și statelor membre să elimine rapid obstacolele și barierele rămase în calea pieței interne;

97. îndeamnă statele membre, indicând în același timp că restructurarea este responsabilitatea principală a întreprinderilor și a partenerilor sociali, să instituie grupuri operative care să supravegheze procesele de restructurare și să asigure o tranziție economică lină, de exemplu prin îmbunătățirea mobilității pe piața muncii, reciclare și alte măsuri care pot oferi alternative inovatoare și durabile atât pentru angajați, cât și pentru întreprinderi; solicită ca rolul fondurilor structurale europene și al fondurilor pentru cercetare și dezvoltare destinate promovării proceselor de conversie profesională să fie intensificat;

98. solicită să se investească din nou în forța de muncă din sectorul industriei europene, punând accentul în mod deosebit pe dialogul social sectorial, pentru a gestiona schimbările structurale cauzate de globalizare, și să se promoveze o economie eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și al consumului de energie; încurajează partenerii sociali din sectoarele în care ocuparea forței de muncă este în scădere să rezolve problemele în fază incipientă și să sprijine atât lucrătorii, cât și sectoarele în perioada de tranziție; subliniază importanța asigurării securității pe durata tranziției prin intermediul unor sisteme de asigurări sociale funcționale, întrucât aceasta poate ajuta lucrătorii să se orienteze spre sectoare în care se creează locuri de muncă;

99. invită Comisia să ia inițiativa de a propune sprijinirea tranziției profesionale, de a reduce inegalitățile sociale, de a promova Agenda OIM privind munca decentă și de a folosi orientările UE privind ocuparea forței de muncă pentru a specifica garanțiile care urmează să fie oferite pe durata de desfășurare a fiecărui tip de tranziție profesională;

100. solicită un rol mai activ al Comisiei Europene în restructurarea companiilor dotate cu un comitet de întreprindere european; consideră că toate informațiile relevante ar trebui transmise Comisiei Europene cât mai curând posibil atunci când se realizează astfel de restructurări pentru ca aceasta să-și poată realiza pe deplin rolul de interlocutor și coordonator european pentru statele membre; consideră că aceasta va permite Comisiei să monitorizeze și să evalueze mai bine utilizarea ajutoarelor de stat pentru asistență în vederea restructurării;

101. solicită evaluarea și reformarea profundă a Fondului european de ajustare la globalizare pentru a fi mai repede accesibil; solicită majorarea bugetului său în următoarele perspective financiare; de asemenea, sugerează crearea unui Fond european de ajustare la mediu;

Miercuri, 9 martie 2011

102. subliniază faptul că criza economică globală afectează rata de ocupare a forței de muncă în toată Europa, agravând astfel perspectivele socio-economice ale UE și crescând numărul disparităților regionale; în acest sens, subliniază că existența unui sector industrial competitiv, diversificat, echitabil și durabil, care să se bazeze înainte de toate pe IMM-uri dinamice și competitive, este esențial pentru viitorul tuturor lucrătorilor europeni; recomandă exploatarea experienței și competențelor persoanelor cu vechime în muncă pentru a asigura predarea ștafetei către generațiile tinere;

103. admite că există diferențe regionale în dezvoltarea industrială, în special în ceea ce privește procesele de dezindustrializare în noile state membre și solicită ca acestea să fie luate în considerare în cadrul noii politici industriale durabile și al alocării resurselor din fondurile structurale în vederea consolidării coeziunii teritoriale;

104. subliniază importanța IMM-urilor în peisajul industrial, în special în ceea ce privește furnizarea de locuri de muncă pe termen lung la nivel regional și menținerea vitalității economice și creatoare și a unui nivel înalt de creștere, și invită Comisia:

- să țină mai bine seama de particularitățile întreprinderilor mici și mijlocii și de dificultățile specifice cu care se confruntă acestea, făcând presiuni în ceea ce privește aplicarea așa-numitului „Small Business Act”, eliminând deficiențele în aplicarea orientărilor adoptate și punând în aplicare măsuri specifice adecvate, precum reducerea sarcinii administrative (precum și a altor aspecte ce țin de sarcina reglementară, de exemplu costurile de conformitate) și aplicând în mod consecvent „testul IMM-urilor”, astfel încât să se realizeze, în sfârșit, un progres satisfăcător în favoarea IMM-urilor europene;
- să sprijine IMM-urile să aibă acces la servicii și cunoștințe în domeniul cercetării prin intermediul unor consorții de universități și al unor fundații, sau al unor structuri care funcționează ca un intermediar între cercetare și piață;
- să nu negligeze problema statutului societății private europene, care se află de mulți ani în centrul dezbaterii europene,
- să continue eforturile privind îmbunătățirea accesului IMM-urilor la posibilitățile de finanțare și, în special, să dezvolte perspective fiabile pentru capitalul de risc; să consolideze, în ceea ce privește noua arhitectură a pieței financiare, posibilitățile de finanțare pentru IMM-uri pe termen scurt și pe termen lung și sursele de finanțare preferate ale acestora; să deschidă piețe și să creeze condiții prealabile de concurență echitabile, care să permită mai multor antreprenori și societăți mici să crească și să își desfășoare activitatea în întreaga Europă,
- să analizeze definiția dată de UE întreprinderilor mici și mijlocii pentru a asigura o mai mare flexibilitate în sectoarele industriale specifice în care IMM-urile nu ating nivelurile specificate de vânzări și de angajați datorită unei structuri specifice a pieței, dar, cu toate acestea, sunt întreprinderi mijlocii, fără însă ca vreo modificare a definiției IMM-urilor să afecteze eficiența acestora;
- să dezvolte activitatea de consiliere a IMM-urilor în domeniul exporturilor, în special în ceea ce privește accesul la piețele din țări din afara UE, asigurarea unei prezențe pe termen lung pe piețele respective, precum și protejarea proprietății intelectuale și optimizarea valorilor financiare și tehnologice ale acestor întreprinderi,
- să consolideze măsurile de internaționalizare pentru ca IMM-urile să devină mai competitive și mai orientate către piața internă și către cea mondială,
- să crească participarea IMM-urilor la programele-cadru pentru cercetare și dezvoltare, simplificând procedurile relevante și creând la nivel local un sistem de informare și de asistență mai eficient,
- să pună în aplicare proiecte care să faciliteze colaborarea în rețea a IMM-urilor și a întreprinderilor mai mari de-a lungul întregului lanț de valori,

Miercuri, 9 martie 2011

- să pună la dispoziție instrumente care să stimuleze dezvoltarea și creșterea IMM-urilor inovatoare din punct de vedere ecologic, precum și dezvoltarea parcurilor industriale ecologice,
- să verifice dacă întreprinderile mijlocii și cele familiale care nu îndeplinesc criteriile definiției actuale a IMM-urilor pot să folosească în mod corespunzător posibilitățile de finanțare actuale și viitoare pentru cercetare și dezvoltare destinate în mod special întreprinderilor mici și mijlocii,
- să asigure o convergență sporită între cerere și ofertă în ceea ce privește brevetele, în special în cazurile IMM-urilor, și să reducă costul accesului la standarde pentru IMM-uri;

105. consideră că directiva europeană privind ofertele publice de cumpărare trebuie revizuită pentru a oferi UE mijloacele de a se opune unor proiecte care se pot dovedi a fi dezavantajoase din punct de vedere industrial, economic și social, pentru coeziunea socială și pentru stabilitatea pieței interne; este de părere că Uniunea trebuie să poată să se opună ofertelor de cumpărare provenind de la societăți care nu dau dovadă de responsabilitate socială și/sau care nu respectă cerințele privind buna guvernare, precum și ofertelor de cumpărare preconizate în sectoare pe care statele membre le consideră strategice, în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii Europene;

106. solicită îmbunătățirea dezvoltării de parteneriate între sectorul public și cel privat;

107. consideră că, pentru a realiza, până în 2020, obiectivele strategiei Europa 2020, precum și pe cele legate de schimbările climatice și de energie, politica privind acordarea de ajutoare sectoriale nu trebuie privită doar în contextul dreptului concurenței, ci trebuie folosită în mod proactiv, transparent și cu aplicarea unor reguli clare în interesul european în vederea consolidării inovării, a competitivității și a introducerii pe piață a unor produse durabile, și aceasta în acord cu operațiunile de restructurările din industrie; se opune mecanismelor naționale specifice de acordare a ajutoarelor de stat care nu respectă normele și, astfel, creează condiții de concurență inegale;

108. consideră că politica în domeniul concurenței trebuie să răspundă necesităților unei politici industriale ambițioase, cu respectarea normelor pieței interne;

109. subliniază faptul că statele membre pot asigura mai ușor o dezvoltare durabilă și echitabilă a sectorului industrial prin aplicarea principiului reciprocității politicilor comerciale; consideră că rețelele regionale și grupurile de întreprinderi competitive nu ar trebui să fie afectate în mod nefavorabil de norme și prevederi comerciale diferite, care afectează cu precădere IMM-urile;

110. subliniază, astfel cum se evidențiază în multe studii recente, că ajutoarele sectoriale stimulează creșterea în cazurile în care sunt compatibile cu menținerea concurenței în sectoarele respective și în care acestea sunt prevăzute în combinație cu mecanisme menite să garanteze faptul că proiectele care se dovedesc ineficiente nu mai beneficiază de finanțare; recomandă ca acordarea acestor ajutoare să fie condiționată în mod sistematic de respectarea unei cerințe conform căreia activitățile sprijinite să rămână în cadrul UE pentru o perioadă de cel puțin cinci ani și de zece ani în cazul activităților din domeniul cercetării și dezvoltării;

111. observă, în această privință, că centrele de afaceri europene trebuie să fie competitive la nivel internațional, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale;

112. consideră că liberul schimb reprezintă, în continuare, o piatră de temelie a creșterii economice a Europei și, prin urmare, solicită elaborarea viitoarelor acorduri de comerț bilaterale și multilaterale în așa fel încât acestea să fie parte integrantă a unei strategii industriale bazate pe o concurență mondială loială și pe reciprocitate la nivelul partenerilor comerciali; este de părere că, pentru a ține seama de principiul dezvoltării durabile, acordurile comerciale ar trebui să reflecte preocupările sociale și pe cele legate de mediu și să includă standardele relevante; consideră că trebuie luate măsuri pentru ca industriile europene să nu fie amenințate de practici neloiale, așa cum se întâmplă în prezent în sectorul energiei solare; amintește că trebuie intensificate dialogurile în materie de reglementare cu partenerii comerciali esențiali pentru a preveni și a elimina barierele din calea comerțului; invită Comisia să monitorizeze îndeaproape legislația în domeniul protecției mediului, politicile privind cursul de schimb, precum și normele de acordare a ajutoarelor de stat și alte programe de asistență adoptate de țările terțe care concurează cu UE; solicită analizarea oportunității de elaborare a unei strategii a UE în domeniul investițiilor străine directe în țările emergente pentru a facilita accesul pe piețele noi și consolidarea producției locale;

Miercuri, 9 martie 2011

113. consideră că, în cadrul multilateral al OMC și al unei piețe transparente și efectiv reglementate, politica comercială a UE are nevoie de o bază productivă eficace, sprijinită de politici sectoriale adecvate și orientată spre creștere și dezvoltare durabilă;
114. consideră că relansarea economică, încurajată de deciziile adoptate de UE în coordonare cu statele membre, va favoriza apariția unor noi oportunități pentru întreprinderile europene, nevoite într-o măsură din ce în ce mai mare să facă față concurenței pe piețe mondiale deschise și transparente;
115. consideră, de asemenea, că orientările privind politica industrială a UE ar trebui să acorde o atenție adecvată omogenității controalelor vamale, ca mijloc important de combatere a contrafacerii și de protecție a consumatorilor europeni; consideră că politica industrială ar trebui să garanteze, de asemenea, că sistemele de colectare a taxelor vamale din țările aflate la frontiera UE sunt armonizate pentru a nu genera inegalități și a nu dăuna intereselor importatorilor și dezvoltării rețelei industriale a UE;
116. subliniază importanța hotărâtoare pe care o are liberul schimb în dezvoltarea industriei europene;
117. solicită Comisiei ca, pe baza liniilor directoare ale politicii industriale europene, să elaboreze instrumente legislative concrete pentru promovarea comerțului UE;
118. invită Comisia nu numai să îmbunătățească performanțele de mediu ale industriei din UE în cadrul propunerilor sale legislative, ci să se asigure, totodată, că aceleași standarde de mediu se aplică și produselor fabricate în Uniunea Europeană și produselor importate pe piața unică a UE, concentrându-se nu numai pe stabilirea acestor norme, ci și pe menținerea lor;
119. invită Comisia să îndeplinească obiectivele stabilite în comunicarea privind Europa globală și în comunicarea ulterioară privind politica comercială, în special printr-un acces ambițios la noile piețe în cadrul Rundeii de la Doha, inclusiv prin încheierea unor acorduri sectoriale, de exemplu în industria chimică și a utilajelor;
120. solicită menținerea instrumentelor de protecție comercială eficiente, destinate combaterii practicilor comerciale neloiale, precum practica prețului dublu în cadrul aprovizionării cu materii prime sau subvenționarea industriei naționale;
121. subliniază că ideile și competențele angajaților trebuie folosite în vederea restructurării industriale și că ar trebui să aibă loc o implicare cât mai largă a acestora;
122. invită Comisia să elaboreze un cadru juridic pentru negocierile colective transfrontaliere, cu scopul de a contribui la asigurarea caracterului executoriu al acordurilor transfrontaliere și de a aborda provocările referitoare la organizarea muncii și la condițiile de formare, de muncă și de angajare;
123. subliniază necesitatea de a asigura, în momentul formulării și punerii în aplicare a politicii industriale în UE, examinarea condițiilor de eliminare a deșeurilor industriale, în special a deșeurilor toxice, precum și a destinației acestora, pentru a se garanta că deșeurile industriale nu devin o povară ecologică, economică sau socială pentru comunitățile din UE și din țările terțe;
124. consideră că, în cadrul pieței interne, o supraveghere eficace a pieței este crucială pentru a proteja industria europeană de concurența neloială; încurajează Comisia să prezinte propuneri ambițioase pentru a reforma actualul sistem de supraveghere a pieței, întărind rolul UE în coordonarea supravegherii piețelor naționale și a autorităților vamale și garantând că în toate statele membre se pun la dispoziție resurse adecvate;

Miercuri, 9 martie 2011

125. invită Comisia să continue strategia pentru o mai bună legiferare și să amelioreze guvernanta pieței unice, în special prin crearea dispozitivelor de „ghișeu unic” și prin promovarea soluțiilor transfrontaliere de administrare online, ținând cont de nevoile speciale ale IMM-urilor;

126. semnalează faptul că extinderea în perioadă de criză a economiei subterane și a activităților nedeclarate este un element important de denaturare a concurenței; solicită autorităților competente ale statelor membre să ia măsurile necesare pentru a lupta împotriva acestui fenomen;

127. subliniază importanța contribuțiilor din partea lucrătorilor pentru creșterea economică și pentru progres;

Sectoarele industriale

128. are convingerea că trebuie lansate, în paralel cu o abordare orizontală, inițiative sectoriale menite să promoveze și mai mult modernizarea, să sporească competitivitatea și durabilitatea sectoarelor industriale individuale, a lanțurilor lor de aprovizionare și a serviciilor conexe, prin intermediul diseminării celor mai bune practici, al stabilirii unor standarde, prin intermediul benchmarking-ului și al altor instrumente similare necoercitive de elaborare a politicilor; solicită, prin urmare, următoarele:

- implementarea de către Comisie, cu implicarea tuturor părților interesate, a recomandărilor din cadrul abordărilor sectoriale existente (grupuri operative, grupuri la nivel înalt, platforme tehnologice și de inovare precum Cars21 etc.) într-un mod adaptat la necesitățile sectoarelor specifice, recomandări elaborate de Comisie în mod similar, în colaborare cu toate părțile interesate, precum și dezvoltarea unor noi inițiative sectoriale în alte sectoare adecvate;
- să fie asigurată verificarea sustenabilității abordărilor sectoriale specifice în conformitate cu obiectivele UE în politica privind schimbările climatice și energia și cu obiectivele ambițioase în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor;
- să fie luată în considerare întreaga gamă de măsuri politice posibile, inclusiv norme și criterii de referință și sprijinirea eforturilor în materie de C&D și de inovare;
- ca în centrul atenției să se afle în special sectoarele-cheie din Europa și cele care se confruntă cu provocări societale majore, dar în care există și potențial de afaceri și de ocupare a forței de muncă;
- ca accentul să se pună pe natura complementară a diferitelor tipuri de tehnologii transversale și pe convergențele dintre sectoarele în cauză, posibile datorită tranziției la o economie digitală;
- să fie încurajată dezvoltarea unor activități noi, precum producția de energie din surse regenerabile și sectoarele de creație, sectoare în care UE deține atuuri și care au potențialul de a crea multe locuri de muncă,
- să se prezinte de către Comisie, în mod regulat, rapoarte intermediare privind progresele înregistrate;

129. consideră că politica industrială europeană ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe proiecte concrete care să aducă avantaje clare întreprinderilor și cetățenilor, cum ar fi GMES, Galileo sau ITER;

130. constată că industria europeană este tot mai dependentă de serviciile furnizate întreprinderilor și că este necesar, prin urmare, să se acorde o atenție deosebită tuturor elementelor principale din lanțul de producție; în acest context, salută disponibilitatea Comisiei de a acorda o importanță mai mare acestor interdependențe;

131. reafirmă necesitatea realizării de progrese rapide în domeniul interconectării întreprinderilor europene, astfel încât să se garanteze transparența și fiabilitatea informațiilor nu numai pentru producători, ci și pentru consumatori;

Miercuri, 9 martie 2011

132. subliniază importanța sectorului turistic în Uniunea Europeană, prima destinație turistică a lumii, și în anumite regiuni în care acesta constituie principalul pilon al activității economice; sprijină strategia Comisiei Europene de a crește competitivitatea sectorului turistic prin măsuri în domeniul calității și durabilității și prin consolidarea imaginii Europei ca destinație turistică;

133. invită Comisia să respecte foile de parcurs și concluziile elaborate în cadrul abordărilor sectoriale; consideră că aceste foi de parcurs furnizează industriei o certitudine pe termen lung în ceea ce privește planificarea și că reprezintă un instrument valoros ce poate fi folosit pentru ca industria să rămână competitivă;

Responsabilitate

134. este de părere că industria și toate părțile interesate europene ar trebui să își sporească investițiile și angajamentele corporative, sociale și ecologice și să coopereze strâns pentru a dezvolta condiții-cadru favorabile; consideră că sectoarele industriale ar trebui să continue să investească și să producă în Europa, să-și sprijine propriile eforturi de cercetare și să tindă spre o creștere durabilă, spre inovare și spre o remunerare justă a angajaților; consideră că industria are de jucat un rol în dezvoltarea unei noi culturi în materie de calificări, care să ofere posibilitatea de a beneficia de o formare de înaltă calitate, precum și de produse și de procese și mai durabile și inovatoare, și că aceasta ar trebui să încheie, ori de câte ori este posibil, parteneriate strategice în Europa;

135. invită Comisia și statele membre să elaboreze noi concepte de mediere în vederea monitorizării și realizării unei noi infrastructuri și să le aplice pentru a crește gradul de implicare a cetățenilor astfel încât să poată fi realizate rapid infrastructurile necesare înnoirii sustenabile a bazei industriale (de exemplu rețelele „inteligente”, centralele eoliene, noile linii feroviare);

136. își exprimă convingerea că criza economică mondială a demonstrat în mod clar că întreprinderile trebuie să acționeze cu grija necesară, în conformitate cu principiile legate de responsabilitatea socială a întreprinderilor, atât în ceea ce privește buna guvernare corporativă, cât și respectarea mediului și a exigenței sociale;

Regiuni

137. subliniază că structurile regionale reprezintă o contribuție importantă la consolidarea industriei; consideră că centrele de competitivitate și rețelele de inovare (întreprinderi, universități, centre de cercetare, servicii tehnologice, institute de formare etc.), precum și relațiile dintre întreprinderi (lanțuri de valori, sinergii) și cu alți actori sunt esențiale pentru deciziile privind investițiile; consideră, prin urmare, că:

- centrele și rețelele inovatoare, în special centrele europene de competitivitate și noile parteneriate pentru inovare care urmează a fi lansate în 2011 în cadrul inițiativei „O Uniune a inovării”, în special în domeniul tehnologiilor generice esențiale, ar trebui sprijinite mai mult pentru ca transferul de cunoștințe și de tehnologie și cercetarea, îmbunătățirea calificărilor, precum și infrastructura să poată fi promovate într-un mod coordonat, iar această abordare ar trebui să reprezinte, de asemenea, o prioritate a Fondului european de dezvoltare regională;
- structurile rețelilor regionale și regiunile rurale ar trebui să beneficieze de sprijin din partea UE în vederea promovării bazei lor industriale;
- grupurile și rețelele ar trebui unificate sub „umbrela” platformelor europene astfel încât să poată fi consolidat sprijinul acordat grupurilor și rețelilor;
- inițiativele precum „Pactul primarilor” și „Proiecte urbane inteligente” ar trebui sprijinite, deoarece acestea sunt benefice și pentru industrie și pentru IMM-uri;
- Banca Europeană de Investiții ar trebui să consolideze legătura dintre politica industrială și coeziunea teritorială;

Joi, 10 martie 2011

138. recunoaște contribuția industriei europene la idealul de coeziune socio-economică și teritorială și consideră că o industrie prosperă este o condiție deosebit de importantă pentru a asigura creșterea economică și stabilitatea socială a regiunilor Europenei;

139. solicită, prin urmare, depunerea de eforturi concertate pentru exploatarea și îmbogățirea competențelor științifice și tehnologice disponibile în regiuni, în special în domeniul tehnologiilor-cheie, și acordarea unei importanțe mai mari politicilor referitoare la centrele de întreprinderi (*clusters*);

140. subliniază că introducerea progresivă a infrastructurilor digitale și a tehnologiilor inovatoare adecvate reprezintă un element strategic pentru creșterea competitivității regiunilor și a industriilor Uniunii; subliniază că sectorul TIC joacă un rol-cheie pentru creșterea productivității altor sectoare industriale; subliniază că ar trebui construite infrastructuri moderne de comunicare cu capacitate mare de transmisie cu precădere în regiunile slab deservite; subliniază că aceste măsuri ar putea contribui la instaurarea unui climat favorabil pentru investițiile publice și private și, fapt important, să ajute la creșterea calității competențelor digitale ale întreprinderilor;

*

* *

141. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Legislația privind mass-media din Ungaria

P7_TA(2011)0094

Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2011 referitoare la legislația privind mass-media din Ungaria

(2012/C 199 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 2, 3, 6 și 7 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), articolele 49, 56, 114, 167 și 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 10 din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) referitoare la respectarea, promovarea și protecția drepturilor fundamentale și, în special, a libertății de exprimare și de informare, precum și la dreptul la pluralismul mass-mediei,
- având în vedere Directiva 2010/13/UE din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale - DSMAV),
- având în vedere Carta europeană privind libertatea presei din 25 mai 2009, documentul de lucru al Comisiei privind pluralismul mass-mediei în statele membre ale UE (SEC(2007)0032), „abordarea în trei etape a pluralismului mass-mediei”, definită de Comisie, și studiul independent realizat în numele Comisiei și finalizat în 2009,
- având în vedere rezoluțiile sale din 22 aprilie 2004, privind riscurile de încălcare a libertății de exprimare și de informare în Uniunea Europeană, în special în Italia ⁽¹⁾, din 25 septembrie 2008 privind concentrarea și pluralismul mass-mediei în Uniunea Europeană ⁽²⁾ și din 7 septembrie 2010 referitoare la jurnalism și noile mijloace de comunicare în masă – crearea unei sfere publice în Europa ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO C 104 E, 30.4.2004, p. 1026.

⁽²⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 85.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0307.